

‘t Roetsjleed

Koeplèt:

Midde in de wintertied daan is get aan de hand,
Daan pak iech miech d’n trein, vertrek weer nao Tirolerland.
Want staon iech op dee berreg daan zing iech ho la di-e,
Want ónder aan dee berreg jao dao ligk e fijn kaffee.

Refrein:

Iech kom de berreg “roenter roetsje”,
Iech kom pas stel op ‘t terras.
Dao dringk iech miech e lekker “snepschen”,
En daan weer gaw de lif gepak.
Iech kom de berreg “roenter roetsje”,
Iech sjievel door tot aon’t buffèt.
Iech pak miech dao ‘nne “Apfelkorren”
En gaon pas midde in de nach nao bèd.

Koeplèt:

Iech höb daan wel get hoegtevrees, meh iech gaon tot aon d’n top,
En zeen iech dao die deepte jao daan dazelt miene kop.
En dèks zègke de luij, zègk keend, dee bis wel get getik,
Meh iech daal allein meh aof, umtot dee kaffee onder ligk.